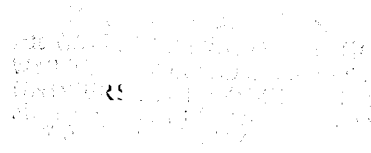

prof. dr hab. Piotr Łaski
Katedra Prawa Międzynarodowego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Szczeciński

Recenzja
dorobku Pana dra Wojciecha Staszewskiego
ubiegającego się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego
w zakresie nauk prawnych, dyscyplina: prawo,
podjęta na zlecenie
Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów za pośrednictwem
Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji
Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie

I. Dane o habilitancie

Pan dr Wojciech Staszewski dnia 26 października 1994 r. na podstawie odbytych w latach 1989/90 – 1993/94 wyższych studiów magisterskich na Wydziale Prawa Kanonicznego i Świeckiego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (kierunek: Prawo) uzyskał tytuł magistra prawa.

Stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa uzyskał na podstawie uchwały Rady Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL dnia 14 października 2003 r. (na podstawie obronionej dnia 13 października 2003 r. rozprawy doktorskiej) zatytułowanej „Prawnomiędzynarodowe aspekty migracji ludności (ze szczególnym uwzględnieniem polskiej praktyki traktatowej)”. Promotorem rozprawy doktorskiej był: prof. dr hab. Stanisław Wrzosek, recenzentami zaś: prof. dr hab. Maria Frankowska oraz prof. dr hab. Jerzy Menkes.

Pan dr Wojciech Staszewski pracuje od 1994 r. do chwili obecnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (od 1 grudnia 1994 r. do 30 września 2004 r. na stanowisku asystenta, od 1 października 2004 r. do 30 września 2013 r. na stanowisku adiunkta, a od 1 października 2013 r. jako starszy wykładowca) w Katedrze Prawa Międzynarodowego i Amerykańskiego Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL Jana Pawła II w Lublinie.

Jednocześnie w latach 2004-2014 pracował także w Wyższej Szkole Warszawskiej (*Collegium Varsoviense*) na stanowisku adiunkta. W wymienionym okresie współpracował

także z: Wyższą Szkołą Dziennikarską im. M. Wańkowicza w Warszawie (1999-2004), Wyższą Szkołą Handlową w Radomiu (2002-2003 i 2005-2006), Wyższą Szkołą Stosunków Międzynarodowych i Komunikacji Społecznej w Chełmie (2004-2008), Uniwersytetem Rzeszowskim (2008-2009) oraz Akademią Obrony Narodowej w Warszawie (2011-2015).

II. Ocena rozprawy habilitacyjnej

Rozprawa habilitacyjna zatytułowana „Konsul honorowy w prawie międzynarodowym i w praktyce polskiej”, wyd. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie, Lublin 2015, ss. 423, składa się z sześciu rozdziałów następujących po sobie logicznie i pozostających ze sobą w merytorycznym związku. Celem rozprawy była nie tylko analiza aktów prawa międzynarodowego i krajowego w sferze prawa konsularnego, lecz także praktyki konsularnej, przede wszystkim polskiej, mającej przełożenie na aktualny status omawianej instytucji. Układ rozdziałów pracy, jak i ich tytuły, uznać należy za poprawnie sformułowane, oddające w swojej treści istotę wyznaczoną tytułem rozprawy.

Przechodząc do scharakteryzowania treści merytorycznej rozprawy podnoszę należycie przyjętą chronologię wydarzeń, a także ukazanie szczególnego kontekstu sytuacyjnego dotyczącego Polski. Za nader wartościowe uznaję rozważania odnoszące się (w rozdziale II rozprawy) do istoty instytucji konsula jako kategorii prawnej i prawniczej. Wnikliwa analiza przedmiotowej instytucji, dokonana została w oparciu o analizę prawnoporównawczą i dogmatyczno-prawną postanowień umów międzynarodowych, co należy podkreślić ze względu na ich właściwy dobór.

Kolejny rozdział rozprawy traktuje o statusie konsula honorowego, wyznaczonego Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z 1963 r., a także szeregiem umów bilateralnych. Autor podjął, z powodzeniem, próbę przebrnięcia przez ich postanowienia, co moim zdaniem zasługuje na pełną aprobatę. Ewentualnym mankamentem tej części rozprawy jest nie zawsze wyraźne eksponowanie przez Autora ocen w przedmiocie obowiązujących regulacji prawnych.

Dwa ostatnie rozdziały rozprawy, to części o zdecydowanie praktycznym walorze. Słusznie uwzględniając różnorodną praktykę, Autor akcentuje ewolucję instytucji konsula, zaznaczając zarazem, i to bardzo trafnie, że aktualny status konsula honorowego to pochodna ewolucji, jak i oddziaływania na nią praktyki państw. Wszak przez rozwój instytucji konsula honorowego rozwija się m.in. prawo międzynarodowe jako porządek normatywny, zaś rozwój

tego ostatniego, co słusznie zauważa Autor rozprawy, stymuluje zmiany w zakresie problematyki dotyczącej konsula honorowego. W mojej opinii, stwierdzenie to uznać należy za zasadnie wyrażone, a także należycie uzasadnione w toku prowadzonych badań, zgodnie z obranym celem i zakresem rozważań zawartych w pracy.

Odnosząc się zaś do zamieszczonej w rozprawie bibliografii podkreślić należy jej imponującą ilość, tak w odniesieniu do zgromadzonej literatury, jak i źródeł, w tym również znaczną ilość opracowań zagranicznych.

W konkluzji podkreślam, iż rozprawa została napisana pod względem merytorycznym z dużym naukowym zaangażowaniem. Autor pokonał - z pełnym sukcesem - skomplikowaną materię prawnomiędzynarodową, a także regulacje polskiego prawa wewnętrznego w przedmiotowej materii. Rozprawę napisał nader przejrzyście, doskonałą polszczyzną, językiem zrozumiałym także dla przeciętnego czytelnika, a z przesłanek podnoszonych w rozprawie w sposób logiczny wynikają wnioski końcowe.

Argumenty te ponad wszelką wielką wątpliwość uzasadniają pozytywną ocenę rozprawy dra Wojciecha Staszewskiego jako podstawy przewodu habilitacyjnego w nowej procedurze.

III. Charakterystyka pozostałego dorobku naukowego, obejmującego autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie *Journal Citations Reports* (JCR) lub na liście *European Reference Index for the Humanities* (ERIH) lub innych znajdujących się na liście MNiSW dla danego obszaru wiedzy

Dokumentacja dorobku naukowego Habilitanta przedłożona do oceny spełnia wymogi przewidziane art. 16 ust. 2 i art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniu naukowym i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz. U. z 2014 r., poz. 1582, z późn. zm.), w tym uwzględnia informacje o dorobku zgromadzonym po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia naukowego doktora.

Charakteryzując przedmiotowy dorobek podnieść należy, iż zawiera on, oprócz powyżej ocenionej monografii zatytułowanej „Konsul honorowy w prawie międzynarodowym i praktyce polskiej”, także wykaz: I. redakcji naukowych monografii, tudzież studiów, wybór dokumentów, II. tytułów rozdziałów w monografiach naukowych i artykułów naukowych w czasopismach, III. haseł w encyklopediach i leksykonach, IV. recenzji naukowych w czasopismach i pracach zbiorowych oraz not recenzyjnych i

sprawozdań, V. wygłoszonych referatów na krajowych konferencjach tematycznych, wreszcie udziału w konferencjach i spotkaniach naukowych.

W odniesieniu do kategorii I. dorobek Habilitanta sprowadza się, co do zasady, do 7 publikacji przygotowanych we współautorstwie (dotyczą one opracowania dokumentów z zakresu prawa dyplomatycznego i konsularnego (Lublin 2005, wyd. III), traktatów o przyjaźni i współpracy zwartych przez Polskę (Lublin 2005), stosunków polsko-kirgiskich (Lublin 2006), studiów i materiałów z zakresu prawa międzynarodowego (Lublin 2006), wreszcie dwóch pozycji odnoszących się do wydawnictwa KUL w Lublinie: Księgi poświęconej Dziekanowi Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji (Lublin 2008) oraz Księgi poświęconej pamięci Księdza Profesora Antoniego Kościa (Lublin 2013).

W kategorii II. Habilitant wskazał 14 artykułów zamieszczonych w monografiach i 9 w czasopiśmie (m.in. w takich jak *Review of Comparative Law* (w j. angielskim), a także w zeszytach naukowych: *Collegium Varsoviensis*, jak i w *Studiach Prawniczych* oraz w *Przeglądzie Sądowym* (noty recenzyjne). Dorobek *stricto* merytoryczny wśród dwóch wskazanych kategorii, obejmuje łącznie 18 pozycji (nie licząc opisu sylwetek Osób zasłużonych dla Wydziału Habilitanta). Publikacje ujawniają dużą wnikliwość i merytoryczność, a zarazem trafność formułowanych wniosków w poruszanych tematach odnoszących się - oprócz kwestii migracyjnych - do współpracy transgranicznej, współpracy kulturalnej, czy do ochrony środowiska. Dokonując analizy publikacji Habilitanta stwierdzić trzeba, że część z nich stanowi wnikliwe rozwinięcie aspektów poruszonych uprzednio w rozprawie doktorskiej, (co odnieść należy, m.in. do opracowania traktującego o prawnych ramach współpracy transgranicznej Polski z państwami sąsiednimi, czy bezpośrednio migracji). W dorobku naukowym Habilitanta - co szczególnie cenne - występują także opracowania naukowe, które nie stanowią rozwinięcia problemów rozprawy doktorskiej, a odnoszące się do nader istotnych kwestii prawnomiędzynarodowych. Wymienić należy takie opracowania, jak *Ewolucja statusu prawnego Kanału Panamskiego* [w:] *Państwo i terytorium w prawie międzynarodowym*, wyd. Beck, Warszawa 2015 czy *Sukcesja do umowy o współpracy kulturalnej z 1959 r.* [w:] *Sukcesja do umów dwustronnych na przykładzie ewentualnej niepodległości Kurdystanu oraz umów międzynarodowych między Irakiem a Polską*, Kraków 2015, czy wreszcie opracowanie traktujące o *Instytucji uznania państwa i jej stosowania w praktyce polskiej oraz Unii Europejskiej w stosunku do państwa powstałych po rozpadzie ZSRR* (Rzeszów 2015). Ich treść merytoryczna oraz poruszana w nich tematyka dowodzą faktu, że Autor (często także jako współautor) dostrzega ważkość analizowanych

problemów i ich znaczenie dla praktyki międzynarodowej. Zakres tematyczny publikacji dowodzi, że Habilitant w sferze naukowej, jak i publikacyjnej nie jest monotematyczny, co uważam za istotny plus jego dorobku naukowego.

Omawiając dorobek naukowy w kategorii III. nie sposób pominąć 32 haseł encyklopedycznych (pomieszczonych w ilości 16 haseł w *Leksykonie Obywatela*, wyd. Beck, Warszawa 2008, czy w *Encyklopedii Katolickiej*, Lublin 2008-2010 (2 hasła), w *Leksykonie prawa międzynarodowego. 100 podstawowych pojęć*, wyd. Beck, Warszawa 2012 (7 haseł), ponadto 5 haseł zamieszczonych w *Leksykonie Administratywisty*, Radom 2013, wreszcie 2 hasła w *Encyklopedii zagadnień międzynarodowych*, wyd. Beck, Warszawa 2011). Publikacje te, mimo ich *stricte* encyklopedycznego charakteru, są opracowaniami rzetelnymi i dobrze przygotowanymi. Ich treść obejmuje szereg różnych, ważnych kwestii z zakresu prawa międzynarodowego, aczkolwiek wyróżnić wśród nich można hasła wiodące, to jest odnoszące się do problematyki prawa konsularnego, instytucji państwa, granic państwowych czy neutralności.

W IV. wyodrębnionej, zgodnie z przepisami kategorii, Habilitant wskazał w pierwszym zakresie 5 pozycji, w drugim zaś 4. Przygotował także 9 sprawozdań, dotyczących m.in. działalności Grupy Polskiej Stowarzyszenia Prawa Międzynarodowego, co pokazuje wzorowe zaangażowanie Habilitanta w życie środowiska akademickiego internacjonalistów.

Ostatnia V. wyodrębniona kategoria odnosi się do udziału w konferencjach naukowych. Ich znaczna ilość (ponad 30) potwierdza powyższą ocenę w przedmiocie wyróżniającej się aktywności Habilitanta w środowisku naukowym. Dokonując przeglądu udziału Habilitanta w wymienionych zebraniach podkreślam czynny udział, polegający na wygłaszaniu referatów, (co dotyczy przede wszystkim konferencji naukowych, poczynawszy od 2004 r. przy czym dwukrotnie w 2015 r.). Habilitant uczestniczył także w zebraniach Grupy Polskiej Stowarzyszenia Prawa Międzynarodowego. Uzupełnieniem wskazanych osiągnięć Habilitanta jest także aktywne członkostwo w Grupie Polskiej ILA, gdzie jest On członkiem Zarządu.

Konkludując, stwierdzam, że pozytywnie oceniam wymieniony powyżej dorobek naukowy, odnoszący się w istotnej mierze do problematyki migracji, a także innych aspektów prawa międzynarodowego, w tym prawa konsularnego i dyplomatycznego. Jego analiza skłania mnie do sformułowania tezy, iż w rozwoju naukowym Habilitanta wyróżnia się szczególnie dorobek naukowy po 2008 r. Rok ten jest istotną cezurą czasową w rozwoju

naukowym Pana dr Wojciecha Staszewskiego, tak w sensie ilościowym, jak i wartości naukowej badanego dorobku. O ile bowiem do wyżej wymienionej daty daje się zauważyć stosunkowo niewielką ilość opracowań *stricte* naukowych, o tyle po 2008 r. wzrasta ona, koncentrując się - co do zasady - na dwóch aspektach: ludzkiej migracji oraz w doniesieniu do niej roli służby konsularnej państwa. Jest to zasadne i logiczne zarazem. I to są dwa główne nurty badawcze Habilitanta.

Reasumując, chciałbym podkreślić, iż *novum* w odniesieniu do nauki prawa międzynarodowego, polega na ukazaniu w aktualnej sytuacji geopolitycznej skutków migracji dla gospodarki i sytuacji społeczno-politycznej państwa, a zarazem ukazania tego, iż rozwój służby konsularnej wpływa również na różne aspekty prawa międzynarodowego. Habilitant podchodząc z dużą dozą wnikliwości do głównych nurtów badawczych, wzbogaca je kompleksową analizą prawnoporównawczą.

Podkreślam również pozytywną tendencję w odniesieniu do publikatorów. O ile początkowo publikacje ukazywały się w wydawnictwach zbiorowych, często we współautorstwie, o tyle w miarę rozwoju naukowego, Autor dążył do publikacji indywidualnych, zamieszczanych w czasopismach o profilu *stricte* naukowym.

IV. Sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych według listy *Journal Citation Reports* (JCR) zgodnie z rokiem opublikowania; liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS); indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS)

Habilitant wskazał, że liczba cytowań Jego publikacji wynosi 37, a index Hirscha – 4, co stanowi liczbę zadowalającą.

V. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach

Na podstawie przedłożonej dokumentacji nie można sformułować poglądu, by Habilitant wykazał się aktywnością w pierwszym ze wskazanych aspektów. W drugim zaś przywołał współpracę z Uniwersytetem Jagiellońskim w przedmiocie tłumaczenia materiałów źródłowych.

VI. Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową

Habilitant był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany za swoją pracę. Uwypuklając osiągnięcia Habilitanta w tym zakresie podkreślić trzeba otrzymane przez niego nagrody. I tak otrzymał On w 2009 r. nagrodę zespołową trzeciego stopnia Rektora KUL za redagowanie kwartalnika *Studiów Prawniczych KUL*, a także nagrodzony został rok wcześniej za udział w organizacji obchodów 90-lecia Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL (nagroda zespołowa trzeciego stopnia Rektora KUL), wreszcie w 2013 r. otrzymał nagrodę zespołową trzeciego stopnia Rektora KUL za pracę zawodową wykraczającą poza zwykły zakres obowiązków. Natomiast w 2012 r. otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej.

VII. Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy

Charakteryzując dorobek dydaktyczny Habilitanta po uzyskaniu stopnia naukowego doktora zwracam uwagę na fakt wypromowania na macierzystej uczelni 146 magistrów. Habilitant był również na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji recenzentem 49 prac magisterskich, nadto 70 prac licencjackich na uczelni *Collegium Varsiviense* w Warszawie.

Ważne są również osiągnięcia Habilitanta w sferze udziału w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism. Wymienić należy funkcję sekretarza redakcji *Studiów Prawniczych KUL*, członkostwo w Polskim Towarzystwie Demograficznym, Towarzystwie Naukowym KUL, jako członek – współpracownik Wydziału Nauk Prawnych KUL.

Istotne i godne odnotowania są także osiągnięcia Habilitanta w zakresie popularyzacji nauki w postaci prowadzenia zajęć dydaktycznych z następujących przedmiotów: prawo międzynarodowe publiczne, prawne aspekty współpracy międzyregionalnej Polski, międzynarodowa współpraca samorządu terytorialnego, prawo europejskie, prawo Unii Europejskiej, integracja europejska i prawo Unii Europejskiej, fundusze strukturalne Unii Europejskiej, polityka migracyjna – III filar Unii Europejskiej, międzynarodowe prawo humanitarne konfliktów zbrojnych, sądy i trybunały międzynarodowe, prawo pokoju i bezpieczeństwa, organizacja służby zagranicznej i protokół dyplomatyczny, administracja spraw zagranicznych, prawo dyplomatyczne i konsularne, prawo konsularne. Zajęcia prowadzone były w różnej formie (wykłady, konwersatoria, ćwiczenia, seminaria

magisterskie i licencjackie, proseminaria) i w różnych ośrodkach akademickich (oprócz KUL w następujących uczelniach: Akademia Obrony Narodowej w Warszawie, *Collegium Varsoviense* – wcześniej Szkoła Wyższa Warszawska, Uniwersytet Rzeszowski, Wyższa Szkoła Dziennikarska im. Melchiora Wańkowicza w Warszawie – Oddział w Chełmnie i w Lublinie, Wyższa Szkoła Handlowa w Radomiu, Wyższa Szkoła Stosunków Międzynarodowych i Komunikacji Społecznej w Chełmnie. Habilitant prowadził także zajęcia w ramach studiów podyplomowych z zakresu mediacji i negocjacji prawniczych (2011 r.) z przedmiotu: Mediacje i negocjacje w prawie międzynarodowym.

Odnotować trzeba także udział Habilitanta jako przedstawiciela Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL, w pracach Komisji Egzaminacyjnej w egzaminie konkursowym na aplikację sądową w Sądzie Okręgowym w Kielcach (29 czerwca, 5-7 lipca 2005 r.) czy udział w organizacji Dni Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji KUL, zorganizowanych z okazji Jubileuszu 25-lecia reaktywacji studiów prawniczych w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (19-20 maja 2006 r.) oraz dokonanie podczas tych Dni prezentacji (20 maja 2006 r.) wraz z dr M. Wójcik książki pt. *Profesorowie Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*.

Pragnę również podkreślić wykonanie dla Departamentu Prawno-Traktatowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej dwóch opinii prawnych: pierwszej z czerwca 2004 r. dotyczącej dochodzenia roszczeń przez miasta za straty wojenne poniesione w czasie II wojny światowej. Drugiej zaś w grudniu 2004 r., dotyczącej powołania ośrodka badawczego, którego obszar badawczy dotyczyłby problematyki niemieckiej.

Niestety Habilitant nie udokumentował współpracy międzynarodowej.

Konkluzja końcowa

W konkluzji pragnę odnieść się, na podstawie kryteriów ujętych w art. 16 ust.1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, jak również na podstawie kryteriów zawartych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r., do całokształtu dorobku naukowego Habilitanta.

Uwzględniając okoliczność, iż ocenie w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego podlegają osiągnięcia naukowe uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, które powinny stanowić znaczny wkład Autora w rozwój określonej dyscypliny

naukowej, a także biorąc pod uwagę konieczność wykazania się przez Habilitanta istotną aktywnością naukową, szczególnie we wskazanym okresie, po zapoznaniu się z dorobkiem naukowo-badawczym Kandydata, a także przeprowadzoną merytoryczną analizą tegoż dorobku, stwierdzam, że może on stanowić podstawę postępowania o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Raz jeszcze zaznaczam, że ocena odnosi się do dorobku naukowego, a także innych osiągnięć Habilitanta, po uzyskaniu przez Niego w 2003 r. tytułu doktora nauk prawnych, to jest po 13 latach pracy naukowej i dydaktycznej na Wydziale Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, a także w innych krajowych uczelniach akademickich.

W dorobku naukowym Habilitanta podstawowymi nurtami naukowo-badawczymi są problemy migracji ludności, a także sprawy związane z funkcjonowaniem służby konsularnej i dyplomatycznej w praktyce polskiej i międzynarodowej.

W pierwszym z wymienionych nurtów Habilitant szczególną uwagę skupia tak na przyczynach, jak i skutkach migracji, tej minionej, jak i współczesnej. Trzeba oddać Autorowi nie tylko trafność ujęć tematycznych, lecz przede wszystkim ich niebywałą aktualność. Treść merytoryczna publikacji z zakresu migracji dowodzi wnikliwości Autora, a także jest przejawem wysokiego kunsztu naukowego, umiejętności łączenia kwestii praktycznych z problematyką prawnomiędzynarodową. Prowadzone przez Habilitanta badania stanowią widoczny i znaczący wkład w dalszy rozwój prawa międzynarodowego.

Habilitant wnikliwie analizuje szeroko pojmowane sprawy migracyjne z perspektywy prawa międzynarodowego łącząc je choćby ze swobodą przemieszczania się (w płaszczyźnie zarówno uniwersalnej jak i regionalnej), co dostrzec należy m.in. w publikacjach: *Swoboda przepływu osób w prawie pierwotnym Wspólnot Europejskich* [w:] *Prawo międzynarodowe – problemy i wyzwania. Księga Pamiątkowa Profesor Renaty Sonnenfeld-Tomporek*, Wyższa Szkoła Handlu i Prawa im. R. Łazarskiego, Warszawa 2006, czy w publikacji traktującej o wolności przemieszczania się osób w świetle międzynarodowego systemu ochrony praw człowieka ONZ (wyd. KUL, Lublin 2010). W publikacji tej Autor trafnie uwypuklił kwestie migracyjne, wiążąc je zarazem w ciekawy sposób z kwestią ewolucji opieki dyplomatycznej i konsularnej w odniesieniu do migracji, uwidoczniając jednocześnie swoją nader dużą kompetencję w omawianej problematyce. Tę samą pozytywną uwagę odnoszę do zagadnień ujętych w zakresie prawa konsularnego, w której to tematyce Autor słusznie podkreśla i rozróżnia odmienności instytucji konsula honorowego od konsula zawodowego, chociażby

w takiej materii, jak to, że konsulowie honorowi rzadko otrzymują tytuł konsula generalnego, aczkolwiek w niczym to nie umniejsza znaczeniu konsula honorowego. Uwypuklenie tego niuansu (nie zawsze dostrzeganego nawet przez internacjonalistów) świadczy o profesjonalizmie Habilitanta w nurcie naukowym i badawczym określanym mianem: prawa konsularnego i prawa migracji ludności.

Analizując udostępnione publikacje można wnioskować o dobrej znajomości Habilitanta w płaszczyznach badawczych i naukowych stanowiących podstawę tak publikacji, jak i rozprawy habilitacyjnej.

Recenzowany dorobek publikacyjny jest dorobkiem naukowym, spełniającym kryteria nie tylko teoretyczne, lecz także naukowo-poznawcze. Habilitant wykazuje znajomość określonych preferencji naukowych dotyczących aktualnych nurtów migracji ludności i prawa oraz praktyki konsularnej, jako głównych nurtów Habilitanta.

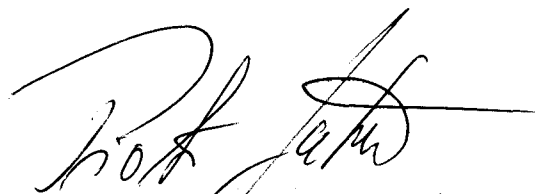
Recenzowana monografia, jak i teksty zamieszczone w innych publikacjach, charakteryzują się pogłębioną analizą, aktualnością, trafnością sformułowanych tez, tudzież ich nader poprawnym dowodzeniem. Wszystko to sprawia, iż pomieszczona w publikacjach dogłębna analiza kończy się weryfikacją zgodną z kanonami metodologii nauk prawnych.

Reasumując uznaję, iż dorobek naukowo-badawczy, jak i pozostałe wymienione przeze mnie w niniejszej recenzji, sfery działalności Habilitanta dr Wojciecha Staszewskiego spełniają wymagania określone przez ustawę o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 lutego 2003 r. (z późn. zm.).

Habilitant posiada przygotowanie do samodzielnej pracy naukowo-badawczej.

Popieram zatem wniosek o nadanie Panu dr Wojciechowi Staszewskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych, dyscyplina: Prawo.

Szczecin, dnia 18 marca 2016r.

KIEROWNIK KATEDRY
Prawa Międzynarodowego Publicznego

prof. dr hab. Piotr Łaski